

عنوان مقاله:

بینامتنیت به مثابه روش و بینش تاریخ ادبیات نگاری نوین

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 50، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

الهه عظیمی یانچشمه - دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خوارزمی

سید علی اصغر میرباقری فرد - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف اصلی تاریخ ادبیات، نگارش تاریخ تحولات ادبی است. بینامتنیت نیز در این حوزه، دانش تبیین ارتباطات متون به شمار می آید. بینامتنیت به کمک تاریخ ادبیات، به شریان ارتباطی متون، اعصار و جوامع پی می برد و تاریخ ادبیات نیز با بهره از فنون ارتباطی ای که بینامتنیت در اختیارش می گذارد، به شناخت عمیق تر و دقیق تر ادبیات دست می یابد. این جستار به مثابه ی دریچه ی کوچکی است که به دنیای ارتباطات دانش تاریخ ادبیات و بینامتنیت گشوده شده است. به همین منظور کار را با بررسی و تلفیق مبانی نظری تاریخ ادبیات و دانش بینامتنیت و نیز نقد و نظریه های ادبی طراحی کرده ایم. عمده مقصود این پژوهش، تنها نشان دادن وجوه اشتراک و راه های ارتباطی تاریخ ادبیات با دانش بینامتنیت و برشمردن خدمات متقابل این دو با یکدیگر است.

کلمات کلیدی:

تاریخ ادبیات، بینامتنیت، نقد نظری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/804247>

